

ZÁSADY STŘETNÉHO BOJE

Střetný boj je **druh útočného boje**, při kterém obě strany plní **útokem** stanovený úkol, který se navzájem prostorově přesahuje a časově shoduje. Jeho cílem je především v krátké době rozdrtit nepřítele a plně převzít iniciativu. Tím zabezpečit výhodné podmínky pro další činnost.

Střetný boj **končí**, jakmile jedna ze stran upustí od útočné činnosti a přejde do obrany nebo zahájí boj na zdrženou (odchod).

Divize i pluk mohou vést střetný boj **samostatně nebo společně** s dalšími divizemi či pluky. Divize (pluk působící jako před-sunutý odřad nebo na samostatném směru) zasazuje ve střetném boji úder hlavními silami zpravidla **do boku a týlu** hlavního uskupení a zároveň poutá části sil **čelně**.

Není však vyloučen ani **čelní úder**, zejména však, je-li nepřítel spolehlivě ničen jadernými zbraněmi, manévry do boku a týlu by byl obtížný či by se jím ztratilo příliš času. V každém případě musí být manévry jednoduché a musí zabezpečovat maximální zničení nepřítele jadernými a konvenčními zbraněmi, rozdělení jeho pochodové nebo bojové sestavy a její zničení po částech.

Ke střetnému boji může dojít za **nejrůznější situace**. Všem těmto situacím je však společná **vyšší manévrovost** vedení boje. Nejčastěji bude ke střetnému boji docházet **za pochodu** obou stran, který předchází jejich zasazení do útoku, přičemž se **tento boj předvídá**.

Rovněž **po zahájení války** budou obě strany usilovat o maximální využití překvapení a o uchopení iniciativy a co nejrychleji proniknout na území nepřítele s cílem zmocnit se životně důležitých prostorů.

Za útoku na bránícího se nepřítele může dojít ke střetnému boji při odrážení protiztečí a protiúderů, při rozvíjení úspěchu, při střetnutí s nepřátelskými vojsky vyváděnými k přehrazení trhlín nebo k zaujetí výhodných čar, jakož i při manévrové činnosti v hloubce.

V obraně může ke střetnému boji docházet u pluků a divizí druhých sledů, které budou přisunovány k vedení protiztečí a protiúderů, k boji se vzdušnými výsady a aeromobilními vojsky nebo k zaujetí obrany na směru, kde nepřítele proniká.

Možnosti vzniku střetného boje jsou velmi široké. Avšak ať jsou jeho podmínky jakékoli, vždy se bude střetný boj vyznačovat určitými **společnými charakteristickými rysy**.

Především k nim patří **nedostatek času** na organizování boje, který je ostatně průvodním jevem i dalších druhů boje. V žádném případě však není tento nedostatek tak výrazný, jako je tomu ve střetném boji. Časové možnosti snižuje ta skutečnost, že obě strany jsou ve vstřícném pohybu, že se k sobě navzájem rychle přibližují.

Úporný boj o čas, snaha být rychlejší než nepřítele — nejen při přesunu, ale i v rozvíjení, manévru, palbě a úderu, **získat tak iniciativu**, kterou si dovedným vedením střetného boje udržet — je **nejdůležitějším** charakteristickým rysem tohoto boje.

Boj o zmocnění se a udržení iniciativy proniká celým obsahem střetného boje a určuje jeho výsledek. Jakmile jedna ze stran ztratí možnost vést zápas o zmocnění se a udržení iniciativy a ustoupí od zámyslu útočné činnosti, ztrácí střetný boj svou specifikou a přerůstá v jiný druh boje.

Bezprostřední spojitost s rychlým přibližováním stran mají takové rysy střetného boje, jako je **nedostatečně jasná situace a její prudké a časté změny**.

Jelikož každá ze stran usiluje o vedení úderu do boku uskupení nepřítele a částí sil ho poutá čelně, je nutné vidět, že činnost ve střetném boji probíhá **na široké frontě**. Protože tento boj se vede nejčastěji bez těsného styku se sousedy, jsou **vlastní boky odkryty**. Mezery a odkryté boky tak vytvářejí podmínky pro široký manévr silami a prostředky v průběhu celého boje.

Soudobý střetný boj bude obvykle vznikat jako **výsledek záměrného rozhodnutí** velitelů obou stran, protože soudobé síly a prostředky průzkumu každé ze stran mohou ještě dlouho před střetnutím zjistit přibližování nepřítele a v hrubých rysech i jeho sílu a složení.

Záměrnost zahajování střetného boje je určována i jeho další **zvláštností — přibližnou vyrovnaností poměru sil a prostředků** obou stran. To je dáno tím, že kdyby jedna ze stran byla podstatně slabší než druhá, pak by její velitel, na základě zpráv průzkumu, do střetného boje nevstupoval a řešil odražení útoku sil nepřítele v převaze přechodem do obrany na výhodné čáře.

Rozhodující podmínky úspěchu ve střetném boji

Znalost charakteristických rysů střetného boje umožňuje stanovit podmínky, které zabezpečují úspěch ve střetném boji. Rozhodující podmínky jsou uvedeny v Bojovém řádu, čl. 312.

Zamysleme-li se nad těmito řádky, poznáme, že všechny se soustřeďují k tomu, aby se **vyloučilo překvapivé napadení** ze strany nepřítele a naopak, bylo **zabezpečeno překvapivé předejití** nepřítele dobře promyšlenou, včasnou a přesnou činností vlastních vojsk.

Všechny cesty k dosažení těchto cílů zahrnují pečlivou organizaci a aktivní činnost průzkumu. Je třeba však předem předpokládat, že ve střetném boji nebudou nikdy získány úplné údaje o nepříteli. Avšak vždy jich bude mít více ten velitel, který bude **průzkum organizovat včas a pečlivě**. Neúplnost zpráv o situaci však nezabývá velitele povinností včas se rozhodnout. To je zvlášť charakteristické pro střetný boj.

Rychlé přiblížení stran ve značné míře **ohraničuje dobu na jeho organizaci**. Pokud tato doba bude navíc zkrácena zdoluhavým rozhodováním a pozdním předáváním úko-

lů podřízeným, pak si lze jen stěží činit naději na dosažení úspěchu.

Nemalý význam má i **včasně vytvoření uskupení sil a prostředků**, které se zpravidla připravuje již při organizaci pochodu, útoku nebo obrany. Jakmile velitel obdrží úkol nebo se rozhodne k rozdělení nepřítele střetným bojem a doplní zprávy o nepříteli, je potřebné upřesnit bojovou sestavu; udělat však jen takové změny, které mohou vojska reálně ve zbývajících dobách do svého zasazení splnit. Zpravidla bude platit zásada, že jednodušší a z hlediska realizace rychleji proveditelné rozhodnutí bude úspěšnější.

Rozhodující podmínkou k dosažení úspěchu ve střetném boji je **předejití nepřítele** v zasazení jaderných a leteckých úderů, zahájení palby dělostřelectva, rozvinutí hlavních sil do bojové sestavy, v zahájení zteče. Historie válek i zkušenosti ze cvičení dávají podklady k závěru, že kdo ve střetném boji druhou stranu předešel, ten i zvítězil. Na druhé straně je potřebné se **vyhnout předčasnému** rozvinutí, které může snížit tempo přibližování a omezit možnosti manévru.

Manévr ve střetném boji musí směřovat k vytvoření výhodných podmínek **k postupnému ničení** rozdělených proudů nepřítele nebo jeho bojové sestavy. Taková činnost je ve značné míře závislá na **umění velitele, na jeho hlubokých znalostech, zkušenostech, předvídavosti a rozhodnosti**, ale i vycvičenosti a připravenosti vojsk, která dokáží zničit stejně silného nebo dokonce silnějšího nepřítele.

K umění velitele patří **vytvoření výhodného uskupení sil a prostředků** k získání převahy na směru hlavního úderu spolu s optimálním vydáním úkolů jednotlivým prvkům sestavy, volba nejúčelnějšího manévru, dovedné využití vrtulníkové jednotky, jakož i umění včas zasadit zálohy s cílem dokončit zničení nepřítele.

Vysoká dynamičnost a rozhodná činnost stran ve střetném boji vyžaduje rozsáhlou **iniciativu velitelů** všech stupňů, jakož i smělou až drzou činnost vojsk.

Nezaměnitelná podmínka úspěchu v každém boji je **pevné velení a udržení nepřetržitě součinnosti**. Ve střetném boji je tato zásada zvlášť významná. Nedostatečná pozornost k organizaci pevného velení a součinnosti může zapříčinit neúspěch boje v důsledku častých změn situace, které jsou střetnému boji vlastní. Přitom obnova ztraceného velení a narušené součinnosti v podmínkách boje na široké frontě, při značných mezerách a při vzájemném hlubokém vklínění vojsk obou stran bude krajně obtížným úkolem.

Bojové úkoly

Dynamičnost střetného boje, rychlé a náhlé změny situace, složitost předvídání charakteru činnosti nepřítele i řada dalších důvodů znemožňuje předem jednoznačně určit, jak budou postupně za sebou plněny různé bojové úkoly, jako je tomu např. za útoku na bránícího se nepřítele. Proto se **divizi, pluku i praporu** ve střetném boji určuje jenom **blížíší úkol a směr dalšího útoku**.

Obsah bojového úkolu je ovlivněn především nutností v krátké době ničit hlavní síly nepřátelské divize s ovládnutím důležitého prostoru. Cílem střetného boje divize je převzít plně iniciativu do vlastních rukou a vytvořit co nejlepší podmínky pro další aktivní činnost. Tomuto požadavku také odpovídá obsah blížíšího úkolu divize. Jeho hloubka bude závislá na hloubce bojových sestav prvosledových brigád nepřátelské divize, na vzdálenosti prostorů bojového rozmístění jeho prostředků jaderného napadení a na terénu.

Přitom obsah bojového úkolu divize ve střetném boji vedeném s použitím pouze konvenčních zbraní nebo i jaderných zbraní bude stejný.

Tabulka 1 ukazuje obsah blížíšího úkolu divize — prapor.

Šířka pásma, ve kterém divize útočí a realizuje manévry, může dosahovat až 25–30 km, u pluku na směr hlavního úderu divize 5–7 km a na poutací směr do 10 km, výjimečně do 15 km.

Zvláštnosti bojové sestavy

Základní zvláštnosti bojové sestavy divize či pluku, které vedou střetný boj samostatně, je jejich rozdělení sil a prostředků na tři části:

— **část sil, jako menší součást prvního sledu**, musí poutat hlavní uskupení nepřítele,

— **hlavní síly, početně nejsilnější**, k zasažení mohutného úderu na nejslabší místo nepřátelského uskupení, kterým je zpravidla bok a týl uskupení působící na pomocném směru (pouze ve zvlášť příznivých podmínkách může tanková divize vést úder o obou boky nepřátelského uskupení),

— **část sil vyčleněná do vševojskové zálohy a dalších záloh** bude řešit nepředpokládané situace ve prospěch především hlavních sil, stejně jako sil na poutacím směru či v mezere mezi těmito částmi. Pokud taková situace nevznikne, pak bude rozvíjet úspěch pluků v hlavních silách nebo na poutacím směru.

K dalším zvláštnostem, vyplývajícím především z dříve uvedených charakteristických rysů střetného boje, patří:

— bojovou sestavu pro střetný boj je třeba **vytvořit již při rozhodnutí pro pochod** s předvídáním střetnutí s nepřítelem,

— uskupení sil a prostředků musí zabezpečit **silný počáteční úder**, kterým bude výsledek střetného boje rozhodnut v krátké době v náš prospěch, a proto se divize (pluk) člení nejčastěji do jednoho sledu; nebude neobvyklé, že v rámci pluku budou všechny prapory v prvním sledu, tankový prapor (msp) buď v celku, nebo rozdělen po rotách motostřeleckým praporům,

— zabezpečení **taktické samostatnosti** pluků (praporů), která jim umožní udeřit na nepřítele současně z různých směrů a uskutečnit rozsáhlý manévry,

— použití tankového a motostřeleckého pluku na BVP (msd) především v hlavních silách, na směrech hlavního úderu, na vnějším křídle nebo na nejkratším směru,

— na **poutacím směru** použití zpravidla jednoho pluku (praporu), nejčastěji toho, který předtím působil jako PO; bývá jím pluk na OT. Motostřelecký pluk (td) vyslat buď na poutací směr, nebo ke společné činnosti s tankovými pluky na směru hlavního úderu,

— výrazné **zabezpečování boků a týlu** (na všech stupních) nejen zvlášť k tomu vyslanými jednotkami, ale i členěním bojové sestavy (např. stupňovitě vpravo, úhlem vzad apod.),

— použití ve zvýšené míře **dočasných prvků bojové sestavy**, především předsumutých odřadů, obcházejících a speciálních odřadů a taktického vzdušného výsadku, a to před zahájením střetného boje i v jeho průběhu. Neobyčejně široká možnost manévru ve střetném boji umožňuje i použití přepadových odřadů především k ničení prostředků palebného napadení, míst velení, radioelektronických prostředků, palebných postavení dělostřelectva a dalších prostředků nepřítele,

— rozvinutí a zasažení jednotlivých prvků do bojové sestavy zpravidla **postupně, z pochodu** tak, aby většina sil a prostředků se rozvinula (zaujala palebné postavení, prostor bojového rozmístění) a mohla být zasažena (zahájit palbu, úder) co možná v nejkratším čase a splnila tak požadavek předejít nepříteři.

Organizace střetného boje

Charakteristické rysy soudobého střetného boje, především však nedostatek času na jeho organizaci, nejjasnost situace, rychlé a časté její změny, mají podstatný vliv na organizaci střetného boje, zejména na posloupnost a metody práce velitele a jeho

Divize:

- BÚ — rozdrtit hlavní síly nepřátelské divize,
 — zničit její prostředky jaderného napadení a dělostřelectvo,
 — ovládnout čáru zabezpečující výhodné podmínky pro rozvíjení útoku.
 Hloubka: 20 i více km (prvosledové brigády USA 8–12 km, NSR 10–20 km,
 Lance 15–20 km).
 Směr dalšího útoku — popř. původně určená čára (prostor).

Pluk:**v hlavních silách divize**

- BÚ — rozdrtit hlavní síly prvosledových brigád,
 — ovládnout výhodnou čáru zabezpečující ničení přisunovaných záloh a rozvíjení útoku.
 Hloubka: 8–12 i více km (prvosledové prapory sice 3–5 km, ale dělostřelectvo bude 7–9 i více km)
 Pokud je nepřítel spolehlivě ničen jadernými zbraněmi, může být **shodný s BÚ divize**.

na poutacím směru

- BÚ — zmocnit se výhodné čáry zabezpečující hlavním silám podmínky pro manévry, rozvíjení a úder. Útočícího nepřítele ničit palbou všech prostředků, nedovolit mu úder do boku a týlu hlavních sil.
Po přechodu hlavních sil ke zteči:
 ovládnout čáru v hloubce 3–5 i více km.

Prapor:**jako předsunutý odřad**

- BÚ — obsadit a udržet stanovenou čáru, palbou všech prostředků ničit čelní jednotky nepřítele a zabezpečit přesun a rozvinutí hlavních sil pluku,

jako předvoj

- BÚ — aktivní bojovou činností poutat hlavní síly nepřítele a zabezpečit rozvinutí a zahájení boje hlavními silami pluku,

v sestavě hlavních sil

- BÚ — zničit hlavní síly prvosledových praporů, dělostřelectvo a ovládnout výhodnou čáru.

štábu při přijímání rozhodnutí a stanovení bojových úkolů podřízeným.

Metoda souběžné organizace boje je jedinou možnou metodou organizace střetného boje, která může zabezpečit splnění úkolu veliteli i vojsky ve velmi omezených časových lhůtách střetného boje. Bude mít některé odlišnosti od organizace útočného boje na připravenou obranu, i když opatření by měla být stejná.

Především je nutné organizaci střetného boje považovat za **proces**, který může mít několik období:

1. Zhodnocení situace se závěrem, že divizi (pluk) očekává střetný boj, a přijetí **základu rozhodnutí** o možných čarách a zámyslu boje na nich.

2. Postupné **zužování možných variant** střetnutí na tu nejpravděpodobnější tak, jak narůstají naše informace o přibližujícím se nepříteli a jeho možném zámyslu.

3. Vyvrcholení organizace nastávajícího boje **přijetím rozhodnutí** na základě zahájení boje předsunutým odřadem (předvojem) a osobního pozorování.

Rozhodnutí většinou nebude (a zejména časově nemůže být) dílem kolektivu, ale především **výsledkem tvůrčí práce velitele**. Jeho úloha je ve střetném boji výrazná a nezastupitelná. Při přijetí rozhodnutí sehraji rozhodující úlohu jeho profesionální zkušenosti, hluboké vědomosti a velitelské vlastnosti, které přispějí (nebo naopak) k optimálnímu **předvídání nejprav-**

děpodobnějších podmínek, za nichž může dojít ke střetnému boji, a tím k vytvoření základní podmínky budoucího úspěchu. **Úloha štábu** bude spočívat v získání maximálního počtu informací, v jejich analýze, v přípravě propočtů, ve formulaci upřesnění bojových úkolů podřízeným, jejich okamžitým předáním vykonavateli. Informace, návrhy a širší výměna názorů mezi velitelem a jeho podřízenými spolupracovníky se omezí na minimum.

I když obvyklý metodický postup při hodnocení situace nelze vyloučit, přesto bude převládat — v závislosti na potřebě přednostně vyřešit ten který prvek zámyslu boje či rozhodnutí — hodnocení jednotlivých skutečností podle jejich důležitosti a vztahu k požadovanému prvku (např. úkol PO, baterie oddílů vojenských raket apod.). **Bojové úkoly** jsou stanoveny postupně tak, jak se tvoří zámysl boje, jehož schválení nadřízeným velitelem v konečné podobě má již jen formální ráz. Tak dochází k tomu, že rozhodnutí není v celku ještě dorešeno a jednotlivé body jsou již pevně formulovány. To umožňuje štábu včas vydat předběžná bojová nařízení a včas usměrnit podřízené k požadované činnosti. Takový postup urychluje přípravu vojsk ke splnění úkolů souběžně s prací velitele divize (pluku).

Přijatá dílčí opatření se ihned realizují, proto případné úpravy budou vždy znamenat ztrátu času a tím zpochybnění požadavku na předejití nepřítele.

Základem rozhodnutí je **zámysl boje**, ve kterém velitel divize (pluku) určuje:

- směr hlavního úderu a způsob manévru,

- způsob a pořadí ničení přesunujících se nepřítelů,

- způsob předstihujících úderů na nepřátelské proudy, jakož i jaderné a palebné ničení jeho uskupení v době rozvíjení do bojové sestavy,

- jaké síly a prostředky použít na hlavní a poutací směry,

- bojovou sestavu divize (pluku).

Bojové úkoly plukům (jednotkám) ve střetném boji předává velitel divize (pluku) **krátkými bojovými nařízeními** osobně nebo technickými pořítky prostřednictvím štábu. Současně se stanovením bojového úkolu se vydávají i potřebné **pokyny pro součinnost**. Součinnost se kromě toho může upřesňovat i během rozvíjení hlavních sil a při zahájení boje.

Nejdříve dostávají úkol raketový útvar, dělostřelectvo, letectvo a předsunutý odřad (předvoj), v některých případech i hlavní síly (je třeba, aby co nejrychleji provedly manévry, který může být hluboký, a hlavní úder by mohl přijít pozdě).

Jaderné a palebné ničení nepřítele ve střetném boji

Jaderné a palebné ničení nepřítele se zahajuje **ještě před vzájemným přiblížením** obou stran s cílem zmařit přesun nepřítele a organizované zahájení boje a naopak, vytvořit výhodné podmínky pro zasažení našich vojsk do střetného boje a ke zničení nepřítele po částech. V období přiblížování a rozvíjení se ničení nepřítele **stupňuje** použitím dalších sil a prostředků (především pro přímou střelbu).

Palebné ničení nepřítele ve střetném boji se může plánovat a uskutečňovat **buď ve třech, nebo dvou obdobích**:

1. Palebná příprava zteče, palebná podpora zteče, palebný doprovod útoku vojsk v hloubce.

2. Palebná příprava zteče, palebný doprovod útoku vojsk v hloubce.

Varianty uspořádání obsahu, trvání, metody vedení palby aj. v těchto obdobích mohou být různé a určují se podle konkrétní situace.

Raketový útvar divize zaujímá rychle a skrytě určený prostor bojového rozmístění. Velitel divize je povinen vybrat takové cíle, jejichž zničení jadernými zbraněmi způsobí nepříteli největší ztráty a umožní dokončit jeho rychlé zničení ve střetném boji. K těmto cílům patří prostředky jaderného a chemického napadení, uskupení tanků a dělostřelectva, místa velení. Nepřítele neníčí pouze raketami s jadernými, ale i s konvenčními hlavicemi. V tom případě budou jejich cíli i nepřátelské vrtulníky na letištích, nekrytá živá síla, spojovací uzly, popřípadě i další objekty.

Ve všech případech je však nutné jaderné údery vést na prověřené cíle a v takovou dobu, kdy tyto budou v prostorech určených k jejich zničení.

Letectvo působí samostatně a může s velkou přesností ničit malorozměrné a pohyblivé cíle. Těžiště jeho činnosti bude v ničení přibližujících se a rozvíjejících se proudů nepřátelských raketových útvarů, dělostřelectva, míst velení a tanků. Může vést i jaderné údery nebo používat pouze konvenční prostředky ničení, zejména zápalné látky.

Níčí nově zjištěné nepřátelské prostředky jaderného a chemického napadení, dělostřelectvo a místa velení, brání rozvíjení vlastních vojsk, vede vzdušný průzkum a napadá zálohy a vojska, která mohou ohrozit křídla a boky vlastních vojsk. V případě potřeby zabezpečuje vysazení taktického vzdušného výsadku a podporuje činnost PO, předvojů a zteč hlavních sil.

Důležitým úkolem při zahájení střetného boje je izolace bojiště.

Dělostřelectvo (DDS a PDS) se bude rozvíjet z chodu poblíž pochodových os, pod ochranou předsunutého odřadu. Vede palbu na přicházející proudy a protistojícího nepřítele, narušuje jeho organizovanou rozvíjení a způsobuje mu ztráty. Před ztečí hlavních sil uskutečňuje krátký, avšak mohutný palebný přepad v trvání 10–15 minut (při vedení boje bez použití jaderných zbraní — delší, popřípadě dva palebné přepady — první na nepřátelské dělostřelectvo a místa velení, druhým bude umlčována živá síla a palebné prostředky nepřítele). Bude-li nutné, mohou se palebné přípravy zteče zúčastnit i tanky a BVP příomou střelbou.

Protože velitel divize (pluku) nebude mít nikdy dostatek dělostřelectva, bude muset plnit úkoly **postupně**. Nejdříve se soustředí na podporu boje PO, potom na podporu rozvíjení a boje hlavních sil divize (pluku).

Protitanková záloha a pohyblivý odřad zatarasovací se vysunuje na nebezpečný tankový směr a zaujímají čáru, z níž kryjí hlavní síly divize (pluku) před úderem nepřítele do boku a týlu.

Úsilí **prostředků PVO** je zaměřeno k obraně hlavních sil dělostřelectva, raketového útvaru a míst velení.

Zahájení střetného boje

Rozvíjení divize (pluku) ke střetnému boji se uskutečňuje pravidla pod příkrytím

- **předsunutého odřadu** — v průběhu pochodu, při pronásledování,
- **předvojů** vyslaných prvosledovými pluky — při protizteči, protiúderu.

Tyto pluky a prapory budou zpravidla střetný boj zahajovat. Naopak, v průběhu úspěšně se rozvíjejícího útoku může pluk (divize) zahajovat střetný boj v té sestavě, v jaké útočí.

Předsunutý odřad se přesunuje velkou rychlostí ke stanovené čáře. Rozhodnou činností ničí slabé skupiny nepřítele na osách postupu, rázně proniká k hlavním silám nepřítele, **zmocňuje se určené čáry** a brání jí do příchodu hlavních sil divize (pluku).

Pokud jej **nepřítel předejde** a nedovolí, aby se PO zmocnil stanovené čáry, pak je povinností PO proniknout do boku nepřítele, rychle se rozvinout, směle zaútočit a tak splnit uložený úkol.

Pokud PO skončí boj vzhledem k převaze nepřítele neúspěšně a stanovené čáry se nezmocní, pak je jeho úkolem **zdržovat**

aktivní činností nepřítele na dalších výhodných čarách a vytvořit hlavním silám výhodné podmínky pro jejich rozvíjení a zasazení úderu do boku a týlu nepřátelského uskupení.

Působí-li na směr činnosti PO **taktický vzdušný výsadek**, musí velitel PO zabezpečit, aby pronikl co nejrychleji do prostoru bojové činnosti výsadku a společně s ním splnil stanovený úkol.

Předvoje čelních pluků (předvoj pluku) rozhodnou ztečí z chodu ničí nepřátelské pochodové zajištění a zabezpečují hladký a rychlý přesun hlavních sil. V konečném období plnění svého úkolu pronikají k hlavním silám nepřítele a rozhodnou činností je poutají. Tím zabezpečují manévry a rozvíjení hlavních sil divize (pluku), jakož i brání jejich boky před úderem nepřítele.

Při zahájení střetného boje velitel divize **velí z PVS**, které se zpravidla rozvíje za předsunutým odřadem. Podle výsledků boje PO (předvojů), osobního pozorování a průzkumných informací upřesňuje své rozhodnutí a úkoly podřízeným a podle potřeby i způsob součinnosti.

Jakmile nepřítel zahájí boj s naším PO, bude nucen rozvinout své hlavní síly nebo se částí sil zajistit proti našemu PO a hlavními silami obejít čáru, které se PO zmocnil. **Včasné zjištění záměrů nepřítele** může zásadním způsobem ovlivnit rozhodnutí, které v tomto období velitel divize (pluku) upřesňuje. Z toho důvodu musí být průzkumné orgány schopny v co nejkratší době odhalit zámysly nepřítele a včas zjistit rozvíjení a manévry jeho hlavních sil.

Vedení střetného boje

Hlavní síly divize (pluku) se přibližují k nepříteli maximální rychlostí a rozvíjejí se do předbojových a bojových sestav. Jejich rozvíjení zabezpečuje PO (předvoje); někdy se může použít i dýmu. Získat čas a předejít nepříteli v rozvíjení znamená **vyhýbat se složitým manévrum a rozvíjení do bojové sestavy na velkou vzdálenost od nepřítele**. Jestliže se nepřítel nestačil rozvinout nebo je spolehlivě umlčen, může část jednotek útočit i v **předbojových sestavách**.

Ve střetném boji, ve kterém se **použijí jaderné zbraně**, budou jednotky útočit postupně tak, jak se jim podařilo rozvinout, a aniž by čekaly na příchod všech svých sil, využívají výsledků jaderných úderů a rozvíjejí rozhodně útok s cílem dokončit zničení nepřítele, který je rozhodujícím způsobem oslaben jadernými údery. Pokud se naskytá možnost zasadit většinu sil, je třeba této možnosti využít a zabezpečit současnou zteč.

Rovněž **při používání pouze konvenčních zbraní** bude nutné usilovat o vedení současně zteče hlavních sil, protože samostatná zteč praporů by mohla mít opačný výsledek — nepřítel, který si v podstatě zachoval svou bojeschopnost, by mohl naše hlavní síly ničit po částech.

Hlavní síly budou vést zteč především v **jednotné obrněné sestavě**. Zteč v **kombinované** bojové sestavě bude vedena tehdy, jestliže nepřítel klade silný odpor PT prostředky nebo střetný boj je veden za omezené viditelnosti. Zteč musí být rozhodná a prudká, aby vedla ke zmaření organizovaného rozvinování zasazení do boje vojsk nepřítel. Nechráněné boky nepřítel a mezery v jeho bojové sestavě se využívají k vedení úderu k rozdělení nepřítel a jeho zničení po částech.

Pluk, který útočí na směru činnosti taktického vzdušného výsadku, se nezavazuje do velkých bojů s nepřitelem. Musí se s ním rychle spojit a společně pokračovat ve vedení boje. Ve prospěch vojsk útočících čelně může výsledek vést úderu do týlu nepřítel, který jim brání v postupu.

Jednotky hlavních sil se nezdružují ničeni malých skupin nepřítel, ale usilovně pronikají do týlu jeho uskupení. Při první příležitosti se svinují do předbojové sestavy a využívají cesty, které jsou na směru jejich činnosti. Naopak, sesednout z vozidel mohou motostřelecké jednotky jen tehdy, klade-li nepřítel silný odpor. Rozhodný postup útočících vojsk podporuje letectvo, dělostřelectvo a další prostředky nepřetržitým umlčováním nepřítel.

V době rozvinování hlavních sil divize (pluku) **PO (předvoj) na poutacím směru** ničí nepřítel palbou všech svých prostředků, brání jeho organizovanému rozvinování a zabezpečuje manévry a úder hlavních sil do jeho boku a týlu. Podle situace může přejít do útoku po přeskupení současně nebo s určitým časovým odstupem s ostatními vojsky útočícími v hlavních silách.

Zálohy nepřítel je výhodné ničit ještě dříve, než je nepřítel zasadí do boje, a to ještě pokud jsou v proudech. Prvořadým úkolem je zastavit nebo zdržet jejich pohyb a rozvinování, zmařit snahu o vedení úderu a oslabit jejich sílu. Ničí se jadernými a leteckými údery; důležitou úlohu může mít i vrtulníkový výsledek či přepadový odřad. Přepadový odřad bude především plnit úkoly v případě vyčlenění divize do operační manévrovací skupiny, která může plnit úkol zabránění přísunu nepřátelských záloh. V takovém případě může dojít ke střetnému boji. Jedním z úkolů přepadového odřadu může být i ničení prvků průzkumného a palebného systému

CSWS/Assault Breaker a tím vytvářet podmínky k úspěšnému vedení boje hlavních sil divize, které působí jako OMS, popřípadě hlavních sil armády.

Velitel musí využít počátečního úspěchu a rozvinout jej **zasazením vševojskové zálohy**. Zasazuje se na takovém směru, aby mohla udeřit do boku nebo týlu nepřátelského uskupení, mohla vést úder do velké hloubky, rozdělit zbývající část nepřítel a dokončit jeho zničení. Zasazení je nutné pečlivě zorganizovat a zabezpečit. Úkol se určuje vševojskové záloze těsně před zasazením do boje.

Nepřítel, který proniká do boků nebo týlu divize (pluku), se ničí údery letectva a palbou dělostřelectva a poutá určenými jednotkami, aniž by však došlo k oslabení hlavních sil na směru hlavního úderu.

Při pokusu **nepřítel o přechod do obrany** zaměřuje divize (pluk) hlavní úsilí k tomu, aby mu zabránila upevnit se na výhodných čarách. Útočící pluky (prapory) z chodu ničí zajišťovací jednotky a zmocňují se čáry, kterou nepřítel připravuje k obraně, nebo ji obcházejí a údery do boku a týlu ničí nepřítel přecházejícího do obrany a rozhodně postupují do hloubky.

Naopak, jestliže nepřítel přešel divizi (pluk) v rozvinování hlavních sil a přešel do útoku, je nutné částí sil obsadit výhodnou čáru, poutat ho palbou všech prostředků, rozvrátit jeho bojovou sestavu a úderem hlavních sil převážně do boku ho rozdrtit.

Úspěšný střetný boj končí zpravidla přechodem do **pronásledování** rozdrčených nepřátelských útvarů (jednotek). Pluky (prapory) je zahajují samostatně.

Útvary (jednotky), které v průběhu střetného boje vedly úder do boku a týlu nepřítel, rázně pronikají nejkratším směrem na komunikace souběžné se směry odchodu jeho hlavního uskupení, přetínají jeho odchodové cesty a rozhodnými údery ho ničí.

Útvary (jednotky), které v průběhu střetného boje poutaly hlavní síly nepřítel, provádějí obvykle čelní pronásledování.

V případě **neúspěchu** střetného boje se musí divize (pluk) upevnit na dosažených čarách a palbou všech prostředků, jakož i protiztečemi, omezovat činnost nepřítel do příchodu dalších svazků (útvarů).

Velitel divize velí útvarům ve střetném boji z PVS ve vzdálenosti 1–3 km od linie bojové sestavy útvarů prvního sledu; velitelské stanoviště se rozvíjí obvykle na skrytém místě ve vzdálenosti 4–6 km za pluky prvního sledu. **Velitel pluku** velí z velitelského stanoviště, které se rozmísťuje na směru hlavního úderu 1–2 km od linie bojových sestav prvoslédových praporů.